

Księga Zachariasza

Rozdział 9

1. Wyrok. Słowo Pana zmierza do krainy Chadraku i w Damaszku znajdzie odpoczynek, gdyż do Pana należy klejnot Aramu, jak i wszystkie pokolenia Izraela. **2.** Zarówno Chamat, jego sąsiad, jak Tyrs i Sydon, ponieważ bardzo jest zdolny. **3.** Dlatego Tyr wybudował sobie warownię. Nagromadził srebra - jak piasku, i złota - jak błota na drogach. **4.** Jednak zawładnie nim Pan i jego szaniec strąci w głębiny morza; a jego samego pochłonie ogień. **5.** Ujrzy to Aszkelon i zadrży, przerazi się wielce Gaza, a Ekron w nadziei się zawiedzie. Król z Gazy będzie usunięty, wyludni się Aszkelon. **6.** Bękartów zamieszkają w Aszdodzie. Na proch zetnę pychę Filistyna. **7.** I z krwi oczyszczę mu usta, i jego zęby z ofiary plugawej. Wówczas i on stanie się Resztą, która należy do Boga naszego, jak jeden z rodów Judy, Ekron zaś będzie jak Jebusyta. **8.** Rozbiję obóz obok mego domu [dla obrony] przed wojskami, przed przybyszami. I przemoc wroga już go nie dosięgnie, gdyż teraz sam patrzę oczyma. **9.** Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski. Pokorny - jedzie na osiołku, na oślątku, źrebięciu oślicy. **10.** On usunie rydwany z Efraima, a konie z Jeruzalem; łuk wojenny zostanie złamany. Pokój ludom obwieści. Jego władztwo sięgać będzie od morza do morza, od brzegów Rzeki aż po krańce ziemi. **11.** Także ze względu na krew przymierza zawartego z tobą wypuszczę więźniów twoich z bezwodnej cysterny. **12.** Wróćcie do warownego miejsca, więźniowie oczekujący z nadzieją! Dzisiaj cię o tym zapewniam, że cię nagrodzę w dwójnasób. **13.** Albowiem Judę [jak łuk] sobie napinam, łuk uzbrajam Efraimem. Pobudzę twoich synów, Syjonie, przeciwko twoim synom, Jawanie, i miecz mocarza z ciebie uczynię. **14.** Pan się ukaże nad nimi. Jak błyskawica wzleci Jego strzały i Pan Bóg zadmie w róg. Naciągnie w szumie wichru z południa. **15.** Pan Zastępów będzie ich osłaniał, zniszczą i zdepczą kamienie z proc, i krew będą pili jak wino, i będą jej pełni jak czara, jak rogi ołtarza. **16.** Pan, ich Bóg, ich zbawi jak owce swego ludu. Jaśnieć będą jak drogie kamienie na Jego ziemi. **17.** Jakże wielkie jego bogactwo i jego piękno: zboże da rozkwit młodzieńcom, a młode wino - dziewicom.